

Libay Károly Lajos 1816 – 1888

1816. május 13-án született Besztercebányán, a gimnázium után édesapjánál, Libay Sámuelnél tanult ötvösművészetet. 1834-ben a bécsi Akadémia növendéke lett ahol továbbfejlesztette rajztudását és az édesapjánál látott, megszeretett technikát; a finom részletek aprólékos ábrázolásmódját, melyet tájképein és vedutáin láthatunk. Az 1840-es évek elején tanára, Johann Fischbach ajánlásával házitanító lett a műpártoló Breuner gróf családjánál.

Később bécsi lakhelyéről számos utazást tett, melyek során gyönyörű akvarellképeket készített, ami a 19. század közepén ismét népszerű műfaj volt a főúri közönség körében. Munkáinak egy részét litografálták és albumok részeként jelentették meg. Első nagyobb útja 1851-52 között, János főherceg megbízásából kapott itáliai körútja volt, de szabadon utazva is járta Velence, Firenze, Nápoly, Róma környékét. 1855-ben egykori tanítványával Breuer gróffal Egyiptomba utazott, az ott készített akvarelljei, rajzai alapján készült el az első önálló, öt mappából álló saját kiadású litográfia albuma.

Nemcsak távoli tájak ihlették, gyakran látogatott haza, Besztercebányára a következő évtizedben, kisebb utazások során megörökítette a Balatont és a Tátrát is két albumban.

A '70-es - '80-as években Tirol és Karintia volt képeinek ihlető forrása, utolsó vázlatkönyvét 1887-ben, Salzburgban készítette. 1888. január 16-án halt meg Bécsben.

Munkáit kortársai is elismerték; szerepelt a Pesti Műegylet és az Österreichisches Kunstverein kiállításain, 1858-ban Berlinben Humboldt-díjat kapott. Libay a valós motívum szépségében hitt, ezeket az adott környezetben, az adott táj hangulatát megörökítve ragadta meg. Képei finomak, érzékenyek, általuk a mai szemlélő térben és időben egyaránt fantasztikus utazáson vehet részt.